

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Rimasor 25.
sz. a. — Ide intézendő a lap
szellemi részét érkező man-
den közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem
fogadtatnak el.

Kéziratok nem adhatnak
vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca
24. sz. — Ide intézendő a lap
nyomdájában. — Ide inté-
zendők a kiadóhivatalt illető
előfizetési pénz-, hirdet-
mény-, nyiltér- és felsző-
lamlások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos péttisor
térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beik-
tatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. — Az előfizetéseket legezélszerűbbé
utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Szilveszter estéjén.

Az óramutató kimért pontossággal felkapasz-
kodik a sima lap függélyes pontjára, a rugó jelt
ad a kalapácsnak, s ez semmit nem késlekedve a
esiszolt érez félgömbre üt 12-öt, egy másodpercig
még hallatszik az elhaló hang, azután esendes lesz
minden. S mi e pillanattól kezdve változtatunk idő-
számításunkon, a 2 helyét 3-mal cseréljük fel. Az ódon
évet sirba téve behatoljuk és megkönyvezzük, mint
a hogy szokás a halottat, az ujat pedig várakozó
arczezal üdvözöljük bölcsőjénél; mert ugy van az
itt is, hogy „le roi est mort, vive le roi!” E pilla-
natban kezét fog a mult a jövővel, a magát lejárt
hatalmas, átengedi a bársonyszéket újabb erőnek,
hadd lássuk, mit tudsz?!

Az ember pedig az éjjel eme titkos órájában,
felidézve emlékében a mult év nevezetesebb ese-
ményeit, tündödvé kérde az áthatlan sötétségtől, mi-
lyen lesz a jövő? . . .

Milyen lesz a jövő? . . . A letűnt évnél
idő nyugodt önérettel, sőt büszkén hivatkozik mun-
kájára: adtam kenyeret szájakotba. „A szántóvető
örül, hogy néki, orcájának verejtéki, nem hiába
hullanak!” Vén esztendő, 1882! ez az egy tényed
elég arra, hogy emléked maradó legyen s fe-
dezzé minden árnyoldalaidat! Vajjon követi-e e te-
kintetben példádát ikertestvéred, a föld népe áldá-
sossnak fogja-e nevezni azt is? Nem tudjuk . . .
nem tudjuk, de félünk az előjelektől nagyon, s ugy
tetszik nekünk, mintha nem egy évre adatott volna
a letűnt nyár termése. Ha balsejtelmünkben meg-
csalsz, itt a kezünk új barát, mi embereid vagyunk!

Milyen lesz a jövő? . . . Az elmúlt év
kedvező volt a tudomány és művészetre, e téren
messze kimagasló dolgozatok jöttek létre. A hova-
tovább nagyobb tért meghódító hírlapirodalom bá-
mulatos tevékenységet fejtett ki a napiesemények
terjesztése és megfigyelésében, ugy hogy mi is
belátjuk a kor jelszavának igazságát: a sajtó a 6-ik
nagyhatalom. Nemzetünk' egykor Kanahán felé ve-
zető Mózesé, ki most „tul tengeren, tul síkon”

T Á R C Z A.**Szilveszter napján.**

— Fényes álmok, ragyogó remények
Ringsó bölcsője — mért remegsz te szív,
Midőn utolsó napján ez évnék,
Az estharang végső imára hív? . . .

Tudós! háromszáz hatvanöt napos
Gyarló mértékre vetted az időt:
Arezodra hát mért száll búnak árnya,
Hogy kurta éved oly hamar kitölt?

Nagy ur! kit szennyes áruulás emelt
Magasba, hol fény, bőség vesz körül:
Miért hajol meg dölyfös alkatod,
Midőn ez év a multba elmerül?

Gazdag! ki pénzed halmazán, miként
A pók, újabb zsákmányra vársz, kezéd,
— Midőn e nap végső órája zúg
Körülted — moudd, ugyan miért remeg?

Mért álltok könytelen szemekkel itt,
Kiket nyomor, gyalázat, kin gyötör:
Midőn ez év, e nagy halott után
Hideg-sötéten vár a sirgödör?

Szerelmesek! kik egymás ajkain
Gyönyörben uszva függtek édesen:
A esők hevét mi hűti le, midőn
Ez óra üt szilveszter-éjjelen? . . .

Ah! mert a mult örökre elveszett,
A megtörtént változhatatlan marad, —
S jövőnk elől a titkok fátyolát
Halandónak elvonni nem szabad.

Szabó Lajos.

Nyugodt az est . . .

Nyugodt az est, pihen az élet
Kint a halott téli világör

könnyez felettünk, bevégezte „Irataim”-ját, sőt egy
újabb egyvelges dolgozatot — leginkább levelekből
álló — kötetet is bocsát a könyvpiacra. A festő-
művészet diadalünnepét ült a gallok fővárosában
lakó hazánkfiában, ki bibliai tárgyú mesterművével
a művelt világ bámulásán kívül, kinyerte magának
„a kor első festője” ezimet; általában magyar festő-
tőink a külföldön kitűnő hírnévnek örvendenek.
Kiemelkedő mozzanat még e téren az, hogy sza-
badságharcunk lángszavu költőjének művészi kivi-
telű, érzelme öntött szobra lelepleztetett, még pedig
a genialis szobrász ugy örökölte meg, a mint gyűjtő
költeményét a márczius 15-diki „Talpra magyar”-t
szavalja, tán azért, hogy az alatta nyüzsgő embertö-
meget emberöltőkön keresztül emlékeztesse azzal
a kinyújtott karral a haza szent nevére.

Sajnos, hogy e szép összhangot egy szó nyila-
lása a hazán keresztül megzavarta. Arany János a
magyar Homér, a bűbájós szavu dalnok testileg
meghalt, s így muzsája többet nem alkot; de kö-
szönet az elköltözött nemes lélek vas szorgalmi-
nak, elég szép számmal maradtak művei, melyek-
ben élni fog, míg csak a hármás bérez és négy
folyam hazájában magyar lesz! Majd utána nem
sokára sirba szállt műveinek magyarzója Greguss
is, de sirhantja felett ott virraszt a Genius.

Milyen lesz a jövő? . . . Elhozza-e az óhaj-
tott béke országát a népeknek, nemzeteknek? Mars
hadisten üszkös fáklájával elpihen-e? Talán még
diplomataink sem tudják.

A panszlávismus ellen hozott óvrendszabályok
lefogják-e fejét metszeni a veszedelmes hydrának,
befogja-e látni az a félrevezetett tót nép, hogy nem
a vutki és kancsuka barátainál, hanem magyar
testvére kebelén lehet boldog igazán? Ha igen . . .
sok érdeme leend benne az ev. egyháznak.

Milyen lesz a jövő? A hazai ref. egyház-
nak zsinaton hozott alkotmányra vonatkozó törvé-
nyei az uralkodó által szentesítettek, vajjon meg-
felelnek-e ezek a hozzájuk kötött remények-, vára-
kozásoknak? Reméljük, hisszük.

Deregő hold sáppadt sugára,
Fénye világol halaványan.

Itt bent ülök, itt tüzhelyemnél,
A pattogó lánggal beszélek,
A sutogó regéket hallom,
Ah az a láng olyan beszédes.

Belenézek az égő tűzbe,
Elnézem mélyen, nézem hosszan,
Mint hull öszébb-öszébb parázsa,
Az aluvó láng végsőt lobban.

Elszálok gondolatba, lelkem
Avar pusztán, avar mezőkön
Repül velem, míg megpihenne
A téli tájon, temetőkön.

A holtak birodalma esendes,
A dalos erdő néma, puszta.
Tavaszi sugárban lombos ága
Zugó szélről megtépvé, fosztva.

Hol esaeska esermely hűvös árja
Rohant, nevelt partján virágot,
A völgy kihalt, — halál, enyészet
Öleli át a tájt, világot.

Oly bánatos e hallgatagság,
Oly megható a puszta esendje,
Lelkembe' mintha egy dal-acord
Fájdalmasan még visszaesengne.

Fáradt vándor bolyong az éjben,
Rideg, hideg, fénye ez éjnek,
Hő könnyeket esal a szemekbe;
Oh e könnyek sokat beszélnek.

Mi az? ajtómon ki kopogtat?
Jer, jer, előbb mint tova mennél
Fáradt vándor, pihenj, pihenj meg,
Enyhütetet nyerj tüzhelyemnél.

A megyei székhely-kérdés — ez a tenger
kigyó — meddig fogja még kisérteni, meddig fogja
még a kedélyeket lázas ingerültségben tartani?
Sajnos, hogy az ügy így elmergesült Vajha a jövő
mindnyájunk meglegedésére döntené el e kényes
ügyet!

Az erők tömörítése, az egyleti élet, kitűnő volt
a mult évben; gazdasági, régészeti egyesület fényes
kiállításokat rendezett, a közönség figyelmét közel
és távolból felkeltette, s annak irányt szabott, nem-
csak hanem együttműködés által oda hatott, hogy
a kormány megyénkben egy gazdasági iskola fel-
állítását elrendelte, a mely folyamatba is vétetett,
s maholnap megkezdli működését. Köszönet a fárad-
hatlan vezérferfiaknak!

Milyen lesz a jövő? Egyen-egyen sejtelme-
sen tekintünk rá, várva reményeink valósulását;
addig pedig s mindig az időt felhasználva dolgo-
zunk a nekünk adatott tehetségek szerint, hogy
1883. Szilvesterjén is nyugodtan mondhassuk el:

„Boldog kinek nem kell szánni
Elveszett idejét, banni
Visszaszerzhetlen óráit.
Ki az időt megbecsülte
A hívalkodást kerülte.”

Szabó Gyula.

Tanfelügyelői jelentés az iskolák állapotáról.

Gömörkishont t. e. vmegye tanügye az 1881/2-ik év-
ben 168963 lélekszám mellett volt 312 iskola, melyből az
iskola-fenntartó szerint volt 15 községi, 1 magán, 101 róm.
kath., 3 görög kath., 71 református, 118 evang. és 3 mó-
zes vallású. Eltekintve a tornamegyei 7 községben fennálló
8 iskolától, új izr. iskola alakult Tornallyán, Ploszkón, Mi-
kolcsányban és Drabszkón, mely községekben a nyugdíjtörvény
hatása alatt beszüntették iskoláikat, két évi szünet után ismét
önálló s Drabszkót kivéve képezde végzett tanítók alkalmazása
mellett megnyiták ez iskolák. A 312 tanítézetből magyar
nyelvű volt 164, tót 82, német-magyar 2, tót-magyar 63
német-tót 1. — Fokozatra nézve elemi népiskola 306, alsó
foku kereskedelmi iskola 2, iparos-tanulók iskolája 2, pol-
gári iskola 2. — Ezekenkívül volt még 3 ipar tanműhely
és 7 kisdődővő intézet, ugy, hogy az összes nevelő és tan-
intézetek száma tulajdonképp 322. — Róm. kath. tanköteles

Tavaszi van itt, tavasz, ha kint tél;
Derűje, fénye a homálynak.
Emlékein mereng, belőlük
Fon koszorut a szív magának.

* * *
De mit beszélek, esendes minden,
Csendes, csak a tűz-szikra pattog,
A hanyatló év éjszakáján
Ébren csak egyedül virasztok.

Borsody Béla.

Ujévi apróságok.

(Tegnap és ma. — Visszapillantás. — A „boldog újévek” értéke. —
A mi szerencsétlenségünk. — A farsang előre vetett árnyéka. — A
cotillon rendjelek. — Adóznunk-e vagy nem? — A mi üdvözlötünk

Egy évvel lett gazdagabb a mult, s ki tudná meg-
mondani, mennyi hiu reménynyel, teljesületlen vágygyal
lett szegényebb azoknak szive is, kik e napon az ujévi üd-
vözlötlet kieserélni sietnek?

„Boldog új évet!”
— No, az új év csak megvolna, de a boldogság? . . .
Vagy nem e szavakat hallottuk ma egy éve is min-
denfelől?

A letűnt és kezdődő év — tehát a mult és jövő —
között önkénytelenül ötlük eszünkbe, hogy mindaz, mi e
földön élő, egy — az emberi számítás szerint — nagy lé-
pessel közeledett az enyészet felé.

Hatalmasok, gazdagok büszkesége, szeretők lángoló szi-
ve, koldusok nyomora, hiúság, szenvedély, elnyomó és üldözött,
remény és csalódás mind eltűnnek a közös szemfedél alatt.

A sirboltok, a sirkertek halmái némán is eleget bizo-
nyitanak.

Nem halt-e ki sokaknak szeméből a büszkeség ra-
gyogása, a szerelem lángja, a tudomány, a szeretet a büsz-
keség fénye?

Azok közül, kik lábuk alatt szilárdnak vélték a gaz-
dagság alapját, megalázott fővel hanyar kunvorálnak a be-
tevé falatért?

Rettenetes képe van a multnak, kivált azokra nevez,
kiknek feje felett az i g a z s á g demokles-kardja függ.

volt ez évben 11219. görög kath. 793, református 4601. ág. evang. 9827. izraelita 620, összesen 19983 mindennapi. 8082 ismétlő, vagyis 28065, mi a lakosság 16 százalékát képezi, s az előbbi évhez képest 2423 tankötelessé álló emelkedést mutat.

Mindamellett nem éri el az 1870. és 1880. évi népszámlálás alkalmával lejegyzett lakás-alkotóeszközök számát, mely szerint az 30113-ra megy. Elemi iskolába járt 17798, ismétlőbe 5620, polgáriba 113, főzárkóba 512. Összesen: 24043, vagyis a községek által összeírt tankötelességek 85%-a. — ha azonban a valóságnak inkább megfelelő népszámlálás adatait vesszük, ugy csak 79%-a. — Az ez évi emelkedés 1348 iskolába járó, iskolába nem járt 4051, illetve 6370 tanköteles. — Vallásra nézve volt az iskolába járók közül róm. kath. 9464, görög kath. 631, helvét 4601, ág. ev. 8769, izr. 578. Nyelvre nézve 11901 magyar, 1065 német, 11077 tót. Télen nyáron járt 22180, csak télen 1863 nevendék. A szorgalmi időt megtartók száma emelkedett ez évben 8114-gyel. Tankönyve volt 22917, emelkedés 8437, nem volt 1126 tanulónak.

Az iskolába járók a szorgalmi idő alatt 153432 fél-napi mulasztást követtek el, s ebből büntetett dorgálással 48238, pénzbírsággal, melyből az iskolai könyvtárra 42 firt 50 kr. tanulók segélyezésére 26 firt 40 kr. taneszközökre 69 firt 33 kr. és tőkesítés 14 firt 80 kr. összesen 152 firt 83 kr. befolyt, 1238 fölmentett hatóságilag, 11371. igazoltatott 122585 mulasztás. — Az iskolából kilépett 12 éves tankötelességek közül tudott csupán olvasni 46, írni és olvasni 2436. A 312 iskolában alkalmazott tanítók száma volt 359, közülök képesített 294, nem képesített 65, rendes 290, segéd vagy helyettes 69, oktató képességgel bírt a szóban és írásban a magyar nyelvet 332, csak szóban 20, keveset képes tanítani 5, semmitsem beszél 1. Saját épülettel bír 304, iskola bérházban van elhelyezve 8. — Ezen iskola épületekhez tartozott 334 tanítói lakás, 182 fűskola, 281 kert és 228 testgyakorló tér. A tanteremek száma 351, ezekből legalább 3-5 méter megfelelő magassággal bír 108, kevesebbél 243. Egy-egy tanulóra legább 1 négyszög méter térfogatnál több esik 177, keveseb 174 tanteremben. Helyes padok s minden butorral volt ellátva 98, kevésbé ezélszerű padokkal 149, azi skola padokat helyettesíti más-nemű ezélszerűen bronztal 104 tanterem. A 312 iskola taneszköz gyűjteményét képezte 503 írófülszó, 6 szemléltető képgyűjtemény a beszéd- és értelem-gyakorlatokhoz 273, fali-olvasófülszó gyűjtemény, 238 számológép és falitábla 261. Magyarország falitérképe 83, Osztrák-Magyarmonarchia, 190 Európa 49, a föld ötrésze falitérképe, 226 földgömb. 209 természetrajzi ábra s 95 eszköz, 72 természettani ábra s 56 eszköz, 64 rajz, 160 tanítói és ifjúsági könyvgyűjtemény, 44 iskolánál tornaeszköz s 41 népkönyvtár.

A népoktatási törvényben előirt tantárgyakat nevelési ezélsz helyesen alkalmazta 278 iskola (89%), s általában jó eredményrel valamennyi tantárgyat tanított. A 148 nem magyar tannyelvű iskola közül a magyar mint második is használtatott 65 iskolánál jeles sikerrel, 65 iskolában mint tantárgyat tanítottatott elégséges, 18 iskolában esékely sikerrel. Rendkívüli tantárgy volt a rajz 146, női kézimunka 113, a házi ipar 116 iskolában. Iskolai takarékpénztár van 5 iskolánál: Nagy-Röcsén a r. kath. és polgárinál Mariányi Antal és Tarczali Endre, Veszperesen Bednárk István, Pelsüezön Fűkő Adolf és a rimaszombati polgári leányiskolában Fábry Aranka vezetése alatt. A betevők száma 58, az ez év betétele 156 firt 27 kr. Az iskolák fentartására volt 145498 firtnyi jövedelem és pedig kézspénzben 82923 firt, terményben 62575 firt. Származott ez 174700 firt értékű ingatlan vagyonból 21050 firt, 145657 firtnyi tőkéből 8759 firt, tandíjból 26373 firt, állami segélyből 11537 firt, községi segélyből 26685 firt, egyháziól 45198 firt, vegyes forrásból 5896 firt. Ebből fordítottatott rendes tanítók fizetésére 105880 firt, segédekre 14723 firt, fűtés, tisztogatás, kisebb javításra 10252 firt, tanterem felszerelésére 802 firt, szegény gyermekek segélyezésére 721 firt, vegyes kisebb szükségletre 4042 firt, tőkesítés, vásárlás és építkezésre 9079 firt. Ebből jutott egy rendes tanítónak fizetésül 365 firt, egy segédtanítónak 213 firt, egy-

egy iskola fentartására 465 firt. 1869-191 1882-ig egészen újból szerveztetett 23 iskola, épült 73 új iskolaház, 44 tanterem s szerveztetett 55 új tanítói állomás. A tényleg iskolába járók száma emelkedett 15471-ről 8572-vel, vagyis 5%-kal. — Rimaszombat, 1882. decz. 9.

Gróó Vilmos, kir. tanfelügyelő.

A mi kaszinónk.

Ha azon mozgalmak hosszú során áttekintünk, melyek e században nemzetünket társadalmi s műveltségi tekintetben teljesen átalakították, s éles anyanyelvünket a tőkely jelen magaslátára oly rövid idő alatt felemelték: ugy fogjuk találni, hogy mindezen mozgalmaknak gyújtópontjai azon egyesületek voltak, melyek a „Nemzeti Kaszinó“ példájára, egyes vidéki városokban — bár kisebb körben, de hasonlózól — alakultak.

Alakultak azok városok közé tartozott már akkor is Rimaszombat, melyek az ily egyesületeknek a társadalom és közművelődés tekintetében ezélszerű, állásos, sőt szükséges voltat legelőször nemesak átlátták, hanem meg is alkották azt.

Hiszen még élénk emlékezetünkben van e testületnek alig egy évvel előbb felolvasott története, mely bizonyítja, hogy magasztos hivatását, — a tiszta hazafias értelem terjesztését s a műveltség előmozdítását miképen munkálta még az üldöztetés korszakában is, mint élte tal a zaklatásokat s mint kelt új életre a szabadság hajnalának felderültével, örömben és buben egy percig sem feledve azon missiót, melyet itt a magyarság végpontján azok tütek elé, kik bölcsőjét körülállották s örködtek felette.

Vajjon képes lesz-e e magasztos hivatás betöltésére a jövőben?

Igen és . . . nem.

Igen, mert tagjait, kik a terhes napi foglalkozásban elfáradtak, kellemes, szórakoztató társas játékok által üdíti fel; a szépirodalmi művekkel gazdag könyvtára áll az olvasni szerető közönség rendelkezésére politikai és szépirodalmi lapja jár anyyi, hogy olvasási vágyát a legnagyobb hirlapbuvár is kielégítheti; sőt estélyei, miket a „Társadalmi kör“ ezime alatt egyes részvényesei rendeznek, látogatottak és kedélyesek; de a szórakoztató multságok mellett hasztalanul keressük azt a pezsgő életet, mely tápúl a napi események feletti eszmecserét várja, a gazdag könyvtárban alig találunk szakmúveket, olvasó asztalán szakklapokat.

Igaz, hogy ez így igen jól volt a multban, sőt a közönség legnagyobb részét még most is teljesen kielégíti, de vannak részvényesei között többen, kik az egyes irodalmi ágak rohamos fejlődését látva, az e téren létrejött szakmúveket tanulmányozni, ismerni szeretnék; kik a politikai lapok olvasása mellett, melyeket gyakran az igazság rovására a párt szenvedély vezet, tudományos folyóiratokat szeretnének látni az olvasó terem asztalain. — Így például ott vannak a m. tudományos akadémiák történelmi és természettudományi társulatok könyvkiadványai, melyeket egyesek csak nagy áldozatokkal szerezhetnek meg, kaszinónk könyvtárának pedig örök kincséivé válnának. Ezeket fájdalom gazdag könyvtárunkban hasztalanul kerestük, pedig ezeknek is akadna, — még pedig tekintélyes számú olvasó közönsége.

Még kevésbé fog megfelelni valódi hivatásának akkor, ha társas életünk vezetésénél a vezérszerepet, mely mindenütt, de különösen városunkban a kaszinót illeti meg, kezébe nem ragadja.

Hiszen tudjuk, hogy alig van vidéki város, népességét tekintve pedig egy sines, melyben több, a közjólétet, társadalmi pezsgő életet feltételező egyesület léteznék, mint Rimaszombat. Van „Társadalmi kör“, „Dalárdája“, „Koresolyázó egyesülete“, — „Tűzoltó testülete“, — „Működölő társulata“, — „Irodalmi- és „Gazdaköre“, — „Színügyi bizottsága“, a jótékony nőegyletet nem is számítva s mindezen testületek élén kaszinónk tagjai állanak, de azért, — ha csak egyszer-mászor egyik a másikra a kényserűség folytán utalva nines, — alig vesznek tudomást egymásról, holott ha mindezen testületek felett a suprematiát, mint erkölcsi testület a kaszinó venné át, az eddig zilált irányú tevékenység, a separált eljárás egy pontban egyesülne, s

löttek legnagyobb része ilyenkor bizonyosan nem lenne otthon, hanem azért, mert a jókívánatok áruba bocsátása nem válhatott volna ennyire üzletszerűvé. — Azonban a nagy férfiú vagy nagyon gazdag volt, vagy nem ismerhette a pénzért köszöntök minden szeméremből kivetkőzött tolkodását, mely ellen zává, elutazás meg nem ment harmad napig, — vagy pedig — ami legtöbb valószínűséggel bír — nem ösmerte az adózás ama számtalan ezimletét, mely a folyó évre reánk előiratott; szóval esalódott biz ó, s ez a mi nagy szerencsétlenségünk.

Pedig az előírottakkal még nines vége megadóztatásunknak. Közintézményeink jelentékenyen veszik igénybe költségvetésünk rovatait, — táncmultságok, hangversenyek alakjában az igaz, de annál rosszabb reánk nézve.

Azonban igazságuk van azoknak, kik a hasznosat ugy kötik össze a kellemetessel, mert bizony ugy megszoktuk már a panaszkodást, hogy nines olyan aláírási ív, melyet csak legelőször szükségünk elősorolásával, magunktól elriasztani ne tudnánk, lett légyen az aláírató még olyan ügyes is, hanem bálozni, — az már egészen más, oda elmegyünk ha tíz annyiba kerül, hangversenybe, no — ugy, ha lehet.

És mi tagadás benne, szép látvány is az, mikor egy nagy teremben összegyűl a mulató közönség! A selyem, bársony, eszike fellegek közt mosolygó angyalarcok, tömjénezetve vidor ifjak hódotával, körülvetve ékszerekben gazdag matrónáktól (a fiatal asszonyok ne vegyék rosz néven e latin szót) körülöltök és felettök az érzékelgölő, táncra hívó zene — — — az valami nagyszerű! kivált ugy éjjél körül, mikor már a meleg, a gőz nyomasztó, mikor a drága ruhák itt fodra, amott uszálya a tánczosok toporzékolásától kissé rendtelenségbe jött, maguk a tánczoltó faradtak és örülnek az életnek. S ugyan ki gondolna ilyenkor azokra a rongyos, bémész gyermekekre kik az utca kövezetén lucokban, dideregve nézik a tánczterem kivilágitott ablakait, nem is álmodhatva arról, hogy ama vidgölők némelyikének összes értéke kölcsönvett, csak mától holnapig terjedő ámitás.

S ha e kölcsönfénynek, ámitásnak legalább anyyi haszna lenne, hogy a jótékony ezélsz szánt jövedelem tekintélyes volna! De még ez sem!!

Egyébiránt ami ezt illóti: tekinteni kell arra is, hogy az idényszerű kotilion — fuzértáncz — jelvények beszer-

minden testület erőt nyerne legalább morális téren a kaszinóból s viszont az egyöntetű tevékenységből eredő s társadalmi életünket híven feltüntető fényugarak erre is vetnének fényugart.

Ily áldásosnak tartjuk mi a kaszinó befolyását társadalmi életünkre s hisszük, hogy nem egyedül állunk e téren, minek folytán tisztelettel felhívjuk az elmondottakra a kaszinó köztisztviselők és szeretetben álló igazgatóinak, valamint a választmányának figyelmét; mert a mint a mult tapasztalatai bizonyították, — ha egyik vagy másik eszme — daczára annak, hogy sokan ezélszerűnek tartották, megbukott, ha egyik másik testület a megkívántató tevékenység ügyeit letnargicus álomba szenderült: oka egyes egyedül és kizárólagosan az volt, mert e testületek között hiányzott a morális kapcsol s gyakran a legbuzgóbb tagok bizalma is megingott, midön azok részéről, kikben képesség és tehetség egyiránt megvolt és meg van, a jó akarat hiánya folytán közönytől egyebet nem tapasztalhattak. Holott ha a vezérszerep a kaszinó kezében leend, ennek vezetése alatt a különkörü és irányú testületek működése szerves egészsze valand és sem a működölő társulat nem fog tovább szenderegni, sem a dalárda estélyei nem fognak gyéren látogatottakká lenni.

Ajánljuk ezt a folyó hó 7-én tartandó közgyűlés figyelmébe.

Levelezések.

Sajóvölgy, decz. **

(Telephon. — Távirda. — Amerika megyékben.)

Az első magyar papirgyár-részvénytársaság, — melynek fő fészket a bájos Csetnek vidéke rejtegeti magában; nagy-szlabosi telepét, s a pelsüezi papirgyárát telephon hálózattal köti össze.

A völgy, melyen az új találmány átvonul, megyénk egyik legkiecsébb tájképet tárja élénk s azt hiszem, hogy ha az utas elhagyja az ós Csetnek városát, s a magas bércek által körülölelt nagy-szlabosi papirgyár-telep izlésteljes épületei előtt megáll, érdekel fogja szemlélni a hazai gyáripar kincsét, melynek néhány sornyi esetelése nemesak megyénk szülőtteiben, hanem mindenkiben méltán felkeltheti az érdekeltséget. Csak az kár, hogy messziről szemmedbe tűnik a gyár ajtaján e felirat: „Tilos a bemenet.“ S mi levelezők, kik szeretünk a jól értesültség hírében állani szinten ovakodunk elárulni azt, vajjon e hazai kincs belső megtekintése reánk nézve is tiltott gyümölcs volt-e? — Annyt azonban a „Tilos“ gyár titkos működéséből, nagy titoktartás alatt elárulunk, hogy e gyár készíti a számtalan ezírábnál ezírább rovatokkal ellátott állami nyomtatvány-papírokat, s bankó- és váltóhamisítók végtelen számosságára a bankó és váltó gyöngyharmatkák vízjegyeit. Sőt „sub rosa“ azt is megsughatom, hogy itt készütek az adóhátrálekos honfiak keserűségére és szükségletére az adókönnyveskéket. S ha már a leleplezésekbe annyira belejöttem. — jól értesült forrásból jelenthetem, hogy egy gyári fűtőszet sikerült megvesztegetnem annyira, hogy azt is elárulta, hogy az adókönnyveskéket azért készítették most oly rettenetes vékony papíron, hogy a befizetést ne lehessen olyan pompásan kivakargatni és helyébe többet irni, mint a régi jó vastag adókönnyveskével tehetjük, azaz hogy tehetjük, mert mi hirlapírók hála az égnek! fűszerkesztők érdeme folytán hirlapírói subventionktól adót nem fizetünk!*)

Érdekes volna még leírom a széles körben ismert és ez ószon életbe léptetett gyári iskolát, melyben a tan nyelv magyar, melynek tanítója, a mi ritka e tövises pályán, dusan van javadalmazva, mely iskola hallomás szerint, mintaszerűleg van berendezve, de minthogy ajtajáról hiányzott a „tilos“ felirat, érdeklődésem más telé irányult s elmerengve néztem a gyár udvarán pezsgő életet, melynek festői képet adtak a közeli falvak fúvarosai, kik a szállításra kész ezikkeket raktak fel kocsijaikra, hogy a végtelenül elhasznált döczögös uton, a pelsüezi vasúti állomáshoz szállítsák, a hol a gyár fióktelepe szintén nagyban épül. — Mint a Tisza habjaiból Szeged palotái, ép oly varázsütésre varázsolta széppé e gyártelep

*) Meg ha volna is miből, de nines mitől.

Szerk.

És fájó emléket visz magával azokra nézve, kik a lefolyt évhez kötötték reményeik megvalósulását és — — — ismét esalódtak.

E tekintetben városunk lakói sem lettek megkímélve, mert sok halottjuk van; kik néhány nappal előbb is még örültek az életnek, ma már csak a mult emlékei közé tartoznak. — Irigység, bosszúvágy, rágalom, kétségbeesés, nyomor, önvád megkapták áldozataikat olyanokban is, kik — — — talán jobb sorsra voltak érdemesek.

Elfogadó termekben, családai tüzhelyeknél, köztereken, nyilvános helyeken, hivatalszobákban, mindenütt „boldog újévet“ kívánnak.

Kár hogy e szép szokás ma már — a házon kívül — csak udvariaskodásra és — — — a borraivalók beszédésére ad különös alkalmat.

Mert hát manapság elég a jót csak kívánni, Istenre bizatván annak fogamatba vétele.

De mit is akarhatnának többet azok, kik ezen udvariasságot megkövetelik, vagy azok, kik egy-egy ilyen szívből jött jókívánásig rongyos pár hatossal felelnek?

Lám, a szegények a tisztelgés emez alakját csak mint bizonyos kereset forrását ismerik, saját maguk közt nem fizetné ki magát.

Az igaz, hogy a magasabb körökben sem mindenütt használják ingyen, s nem is mindenütt fizeti jól ki magát.

Azért nines e szokásnak beese, értéke előttünk, míg a jó kívánatok csak ajkakon függnek, s az előre nyujtott kéz tenyere nyitva marad.

Azaz, dehogynines a jókívánatoknak értéke. Hát a kéményseprők, utkaparók, törvényszolgák, levélhordók, kályhafűtők, pinézerek, cigánybandák, csoportjai a nyomorultaknak csak ugy ingyenért huzrolnak hozzáuk nyomtatásban, zenében, — már hol jóban, hol rosszban — éneken — még pedig minőben? — ékes, égig érő áldásokkal terhes üdvözléseiket?

Nem biz az! Megfizetni kell azokat, mert ha nem, akkor . . .

De hát mit akarunk ezzel mondani?

Csak azt, hogy ha Gergely pápának azon szerencsés gondolata támad, miszerint az év kezdetét nyár közepére teszi, az emberiségnek — nálunk mindenesetre — egyik legnagyobb jöltévéje leendett, nem azért, mivel az üdvöz-

zése ilyenkor tetemes összegbe kerül, s ámbár eme dízek nagyobb részben már ez estén — a többi hosszabb vagy rövidebb idő alatt — bizonyosan — porba kerül, még is minden tánczvigalmat rendező bizottság összes bálj hitelének — a hölgyek előtt — okvetlenül ezen jelvények minéműségétől kell függenie, mert másként az ezekre fordított pazar kiadások indokolhatók nem lennének.

Világos, mert csakugyan nagy ellentmondás lenne, hogy a tulzolt díszben ragyogó szépségek holmi szerény papirkákat vegyének keeses ujjai közé, tűzendők azt olyan frakkok viselőire, melyek, az-az hogy kik, valódi és nem talmi keresztiek viselésére hivatják.

A közczélok, a szegények és mindnyájunk érdekében! Elkerülhetlen-e, hogy farsangi tánczvigalmainknak ilyen árnyéka legyen.

Lehetetlen, hogy bátor kezdeményezők ne tudnák a vigalom terméit, a gőzfürdők jellegéből kivetkezettve, olyan edenné varázsolni, melyben lelket, szívet nemesítő, s nem testfárasztó élvezetek várnának kölcsönösen az „elveszett paradicsom“-ból kiűzötték mindkét nemű unokáira.

Másképp nem adózunk!

Mert minden farsangnak böjtje van, meglesz még a közölgo legrövidebbnek is.

De addig még sok víz lefoly a Rimán, különösen ha be nem fagy.

Á farsang már a jövő! s mi még csak a jelenben élünk.

Tehát csak vissza a jelenbe!

„Boldog újévet!“ hangzik mindenfelől.

Miért?

Mert az élet folyton tenyésztő, csak egyedekben változik; az újév legfeljebb csak új alakokat állít élénk, s ezek között az önfentartás miatt folyó küzdelmes hareznak ninesen szünete, s ehhez kinek-kinek szerencsére is van szüksége.

Uj év — — — uj küzdelem, — — — uj remény, — — — uj csalódás és mindezek végén — — — uj sir.

Sötét kép, melynek keretébe csak a szellemet nem lehet beszoritani.

Ámde a szellem munkássága az anyagi életre is van utalva, s viszont az anyagi élet jó- vagy rosz viszonyai a szellemi munkásság erejétől és terjedelmétől is függenek. Ehhez kívánnuk mi „Boldog új évet!“

Kampo de Vasko.

Pelsűz vidékét, melynek kopár hegytövében a fáradt szem előtt valódi oázis képez. . . Szinte örül az ember lelke, ha elnézi azt az óriási nagy esaternát, mely a Sajót Pelsűztől erőszakos a fél órányira fekvő gyártelephez vezeti, a melyen a tengernyi munkás nép sűrű-forog. S a Sajó völgy szegény napszámosságainak biztos és tartós kenyérkeresetet ad.

Szívölő üdvözlőnk tehát e gyárat, no meg a telephely ő nagyságát is, s kívánjuk, hogy gyorsabban működjen mint táviratunk, melyen egy Tornallyán Csetnekre feladott táviratom 6 óra alatt érkezett meg.

Bizony édes táviratgazgatóság emnyi idő alatt a hazánkban megrántott távsodrony Amerikába is explodálhat!

Ad vocem Amerika! Nem tudom az új világrész yanke-humbug vonzereje-e vagy Tisza-Eszlár története-e az oka, annyi azonban tény, hogy a Sajó völgy „új földesurainak ivadéka” a lefolyt évben tömegesen vándoroltak ki oda:

„Hol szebb a gründolás
Tisztább a Gescheft,
Zengők a dollárok.”

Ismert jólétecsütségünk szerint számszerint kilenczen fordítottak örökre hitat Hunniának, azt azonban revolverzsurnalisztaságom daczára sem tudtam kifürkészni, vajjon az illetők el voltak-e látva utlevéllel? vajjon hadkötelezettségüknek eleget tettek-e? vajjon adóhátralékukat kifizették-e? vajjon kivándorlási szándékukat az illető körjegyzőknél bejelentették-e?

Szerencsés utat nekik — és nekünk boldog új évet, kik a száz bérczű Gömör völgyeiben élünk, s a kikre az új világrész vonzereje, a szomszéd megyék példájára, nincs hatással társadalmunk egy rétegében sem! **Sajóháti.**

Hírek és vegyesek.

Mindazon előfizetőinket, kik az előfizetési pénzzel a multa hátralékban vannak, tisztelettel felkérjük, hogy a hátralékos összeget minél előbb beküldeni szivesek legyenek, nehogy a lap szétküldésében zavar álljon elő.

Kinevezések. Ö Felsője november 1-sejével a gyalogság tartalékában a rimaszombati gymnasium volt növendékei közül hadnagyokká kinevezte: Bazilidesz János, Kemény Andor, Hrabéczy Géza és Engel Lajos egy éves önkénteseket.

Szabó Lajos, lapunk belmunkatársa, holnap az iparos körben felolvasást fog tartani a magyar történelemből. — Felhívjuk ez érdekes és tanulságos felolvasásra közönségünk figyelmét.

Az ág. ev. egyház egyetemes felügyelőjére javában folynak a szavazatok. — Megyénk nevezetesebb helyei így Rozsnyó, Rimaszombat stb. P r o n a y r a adták szavazataikat.

Uj postahivatal nyílik meg megyénkben: Szikaróson, Telgárton, N. szlaboson, Gömör-Rábón, Kelemérben és Köveesen. — Ezen postaállomásoknál szükséges tisztségek a pályázat már ki is van hirdetve. — A pályázni óhajtok kérvényeiket három hét alatt a kassai postaigazgatósághoz küldjék be.

A Gócson felállított és berendezett ideiglenes ipartanmühelyben jelenleg 15. növendék képezetik. Az eredmény, mit a szakszerűen vezetett növendékek a botfaragás terén már eddig is elértek még a szakértőket is csodálatra ragadja; s ha a növendékek ez ipart a tökély o hajtott fokára viszik, az iskola. — valószínűleg a jövő februárban, Szalóczra és K. H. Várallyára tétetik át.

Farsangi hírek. — Kassán a „Jogász-bál” január 10-én lesz. — Rimaszombatan a „Polgári olvasókör”-nek január 21-én tartandó báljára nagyban folynak az előkészületek. — A rendezőség tekintettel arra, hogy az u g y i s rövid farsang alatt városunk és vidéke közönségének nincs kilátása fényes bálra. — mindent elkövet, hogy e bál a mult évit kiállítás dísz és eszirá nézve ne csak megközelítse, de felül is mulja.

Megyénknek a panszláv lapok megfőkezése végett a belügyminiszterhez felterjesztett feliratát folyó hó 21-én tárgyalta Turóczmegeye. A közgyűlés elhatározta, hogy az ügyet magáévé teszi s hasonszerű feliratot intéz a képviselőházhoz is. — E határozat nagy többséggel ment keresztül, daczára annak, hogy több panszláv érzelmi bizottsági tag mindent elkövetett ennek megbuktatására.

A murányvölgyi vasut, melyről említettük, hogy az előleges engedély Mihalik D. és Hámos L. országgyűlési képviselőnek egy évi tartamra megadatott, mintegy 39 kilométer hosszú lenne s kiépítése az előleges számítás szerint 68000 frtba kerülne. Ez összeget természetesen az érintett vidéknek kell előteremteni, minthogy kizárólagosan helyi érdekű. — mindazáltal remény van, hogy az illetők a kormány támogatását is megnyerendik.

Kedélyes estét tartott a társadalmi kör a „Kaszinó”-ban folyó hó 28-án. — Mintha csak egyszerre lepte volna meg városunk és vidéke intelligenciáját a kellemes szórakoztatás vágya, számosan siettek ez estélyre nők és férfiak egyaránt. Volt élénk eszeveszés, többféle szórakoztató társasjáték, s a mi fő: jó zene. — A jelenlevők egyenkint és összesen azon o hajtással tértek éjjel után 1 óra tájban haza, hogy bár többször találkozhatnának ekként. — Mi szívből örülünk ez érdeklődésnek, mert ez is egy módja annak, hogy városunk társas körei gyakrabban érintkezzenek egymással.

Rablógyilkosság. Varga János rimaszalzsányi lakos a mult héten egy más társával üveget szállított Kassára — december 22-én esti 7 óra tájban értek a buzinkai határba, hol Varga, kinek szekere hátul ment, társát elmaradt. — Társa hasztalan is várt utána, mert a szerencsétlent, ki hihetőleg szekere elszunnyadt, ismeretlen tettesek megrohanták s mi előtt segélyért kiálthatott volna, meggyilkolták és 22 frnyi pénztől megfosztották. Holttestét fát szállító fuvarosok találták meg szekerehez közel, melyből a lovakat kifogták s az országot mellett levő osziophoz kötötték. — A szerencsétlennel holt testét Bazinkán tették öröknyugalomra karácsony 1-ső napján. A tetteseknek semmi nyoma.

Az első magyar papir-ipar részvénytársaság báró Liptay Béla elnöktele alatt folyó hó 28-án Budapesten közgyűlést tartott. — A gyűlésen megjelent 8 részvényes 5800 részvényt s így 290 szavazatot képviselt. — E rendkívüli közgyűlés szükségessé azért vált, mert az üzlet július 1-ső napján kezdődik s a január-juniusi átmeneti időszakra vonatkozó üzleti jelentést tudomásul kellett venni. Tiszta nyereség gyanánt ez idő alatt 1235 frt mutatkozik, mely eredmény kedvezőtlennek látszik, de ha megtekintjük azon építkezéseket, átalakításokat, felszereléseket s figyelembe vesszük, hogy a gyár a nagyobb kiadással járó gőzerőt használta a munkánál, a társaság jövője keesegtetőnek mondható. — A márczius 31-én tartott közgyűlés határozata folytán Pelsűzön oly vizerő állított elő, hogy a gyártáshoz szükséges anyag ennek felhasználásával könnyen beszerezhető. A Pelsűzön felállított gyár 1883. elejével már működésbe jő s ha a n. szlabosi és masznikói gyárak átalakítatnak a társulatra mindenesetre kedvezőbb üzletek fognak bekövetkezni.

A szép tél, mely karácsonykor beköszöntött, kezd ismét enyhévé lenni. — A két napig tartó eső a hó legnagyobb részét elolvasztotta s a korcsolyázók vérmes reményét teljesen megsemmisítette legalább egy időre. Vajha vetéseinkre ne lenne ily káros hatással!

Elfogott tolvaj. A miskolci vasuti állomáson mintegy 1200 frt elveszett. A gyanu senkit sem terhelhetett, mert a hiányt hirtelen a roppant forgalom miatt nem is vették észre. — Alig párnap mulva az állomási főnök egyik napidijását Barna S.-et egy ékszerészbolba látta betérni, hol egy értékes gyűrűre alkudott. Kérdőre vonatván a lopást rövid habozás után beismerte s az egész összeget 8 frt híjjal vissza is adta.

Egy kőszá hir járta be folyó hó 27-én városunkat, mely szerint állítólag bizonyos Lóvi nevezetű suhanec, ki legközelebb Budapestről, hol a család egy két ismeretes módjával próbált szerencsét, került elő, egy öt éves leányt, ki 6

éves fítestvérével ment hazafelé ölébe kapott s elakarta ragadni. Természetes dolog, hogy ez sok mindenféle mendemondára szolgáltatott okot, de az egészben csak annyi igaz, hogy valami esavargó a gyermeket felkapta — hihetőleg ruhájától megfosztandó, s midőn a fiu kiabálására az apa. — ki előbb ment, visszatordult. — dobta le a gyermeket s kerekét öldött. — A gyermekek félelmükben az illetőt zsidónak nézték s a mennyiben Lóvi viselt dolgai közönségesen tudva vannak. — egyenesen reá esett a közönség gyanuja.

A hazatelepítendő Csángó magyarok lakhelyéül a Paucsova mellett elterülő vidék van kiszemelve. — E területet legközelebb a belviz levezetése végett esaternákkal látják el. — A közlekedési miniszter e munkát tervezetét már helyben is hagyta, s a munkálatot, mely 240000 frtba kerül, legközelebb megkezdik.

Pulyka-pecsenyére érkeztek karácsony másodnapján Ritz és Csatar foglalkozás nélküli kondások s ki is szemelték a ref. lelkész pulykát, — melyek „Pál-napjára” várrakoznak s elcsenték. — Azonban a rendőrség, mielőtt gaztettüket végrehajthatták s a szerencsétlen áldozatokat kivégezhették volna, a deliquenseket elesipte.

Gergely-e vagy Bálint? Meg lett a család öröme új vendég érkezett a házhoz egy derék kis fiu személyében egyik szomszéd faluba. Fel is kértek keresztapának egy helybeli földbirtokost, ki a megtiszteltetést el is fogadta, sőt a kised ünnepélyesen be lett szállítva, hogy Rimaszombatan érje a keresztvizi. Azonban a leendő keresztapának sehegy sem tetszett a Gergely név, melyre az apja kereszteltetni akarta s írt a lelkésznek, hogy a gyermek neve Bálint legyen. Lón tehát a gyermek neve Bálint, mit az apa megtudván, vette kisedet s e szavakkal tette le a keresztapa szobájába, „ha olyan uri nevet adott neki, hát nevelje is fel urnak.”

A „Magyarország” ezimű s a magyarosodás érdekében Ardényi Dezső által kiváló gondallal szerkesztett folyóirat 3-ik füzeté is megjelent. A füzetben „Országos magyar egylet” cím alatt a telepítésre vonatkozólag igen figyelemre méltó tervvel találkozunk, mely utját vágná a kivándorlásnak s általában nagy fontosságu lenne a magyarosodás terjesztésére. E végből telepítő társaság alakulását sürgeti, mely 10.000.000 frt értékben, — melyről ez összegnek megfelelő értékű sorsjegyeket boesátana ki. — az államtól földbirtokot venne s ezt parcellákkban átadná a telepeseknek, kik a társaság irányában fizetési kötelezettséget vállalván, 42 év alatt fizetnék vissza évi részletekben s a kamatokkal. — A 4%-től kamatból, 400.000 frtból, a társaság minden évben egy új falut állítana fel 100 házzal, melynek mindegyike a hozzátartozandó földbirtokkal és felszereléssel 6000 frtot képviselne. E telkek képeznek a sorsjegyek évi nyeresemnyét, de a nyerő a ház illetőleg telkek értékét csak kétharmadrészben kapná, az egyharmadrész pedig részletekben 42 év alatt visszafizetné a társaságnak. Az állami birtokok így eladatván, a 10 millió frt élő érték, kamatok s a kamatok kamataival szaporitva, egy magyar nemzeti bank alapja lehetne s akkor nem szorulnánk a Rotschild és más külföldi pénzesportokra. A „Magyarország” folyóirat előfizetési ára negyedévre 1 frt. A már megjelent október-decemberi füzetek mutatványul szolgálván, füzetenkint 12 krért, a 3 (sűrűn nyomott 12 nagy iv terjedelmű) füzet együtt 30 krért rendelhető meg. Költséget kimérendő legezelszerűbb ezen 30 krt és az előfizetési díjat ugyanegy postautalványon a „Magyarország” kiadó-hivatalába (Budapest, Sándor-utca 12. sz.) küldeni.

Szerkesztői üzenetek.

Gy. L. Szivesen.
H. E. Levelünk ment.
H. M. Szentén. Várjuk a választ.
G. Gy. Sokáig késel-e?
M. K. Jövő számunk hozza.
Z. J. Kénytelenek voltunk oda sorozni.
P. F. M.-Sziget. A lap ment rendesen. tessék e postán utána nézni hihetőleg névesere folytán téved el.

Felelős szerkesztő: **Bodor István.**

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

Rimaszombatan a főtéren levő **Dapsy Vilmos-féle házban** egy bolthelyiség teljes felszerelvényvel (állvány és áruasztalok), három szoba, konyha, kamra és pinczékől álló lakás **1883. év april elejétől bérbe kiadó.** Bővebb értesítést ad **Dapsy József** megyei alpnéztárnok.

MAJOROSSY RUDOLF,

férfi-ruha készítő.

Rimaszombat, Temető-utca 4. sz. I. emelet.

Alólírott tisztelettel felajánlja szolgálatkésztségét a közeledő farsangra mindenféle divatos

báli öltönydarabok

ugyszintén uraságok szolgálkeményzetei részére

egyenruhák (livrés)

bárminő színben, kívánság szerint való gyors és jutányos ároni elkészítésére.

Ez alkalommal felhívom a t. cz. közönség figyelmét még a raktáramban levő mindenféle

kész férfi- és gyermeköltönyeimre.

Magamat a t. cz. közönség pártfogásába ajánlvam maradtam

Teljes tisztelettel

Majorossy Rudolf, férfi-szabó.

Hirdetmény.

Rimaszombatan a Szél-utczában és lakott épületek között fekvő, több évektől kerti mivelés alatt levő s bekerített 4400 négyszögöl területű belsőség négyszögölenkint 1 frt 50 krral részletenkint vagy egészben eladó. — Kivánatra ezzel együtt az ugyanott szilárd anyagból és vassin boltozatra épült 3 szoba, konyha, kamara és 2 pinczéből álló — még 7 évig adómentes új lakház is eladás tárgyát képezheti.

Értekezhetni alólírott tulajdonosnál.

Hennyey Kálmán.

Ércz- és fakoporsók főraktára

Raktár: Cserencsényi-utca Samarjay József ur házában.

Lakás: Losonczi-utca 16. sz. a. (saját ház.)

Alólírott tisztelettel tudatom mindazokkal, kiknek szomorú kötelességök drága halottaikat tisztességes módon eltakarítani, hogy a fentemlített raktáramban minden e szakmába vágó tárgyak: ércz- és fakoporsók, (a legdiszesebbtől a legegyszerűbbig), szemfedők, párnák, selyem és perkaill-lepedők, virágok, koszorúk, különféle színű és szélességű koszoru-szalagok, gyász-fátyolok, gyertyák stb. stb. nagy készletben tartatnak és a legjutányosabb árak mellett szerezhetők meg.

Kivánságra temetések teljes elrendezését is felvállalom.

Midőn ezen vállalatommal e vidék egy rég érzett hiányát pótolom ki; tettem ezt azon számtalan felhívásnak következtében, mely évek óta hozzám intéztett. Ennélfogva felkérem mindazokat, kiknek ily szomorú kötelesség osztályrészül jut, adandó alkalommal megbízásaikkal tiszteljenek meg.

Végül nem mulasztom el felemlíteni, miszerint főtőrekvém oda irányul, hogy t. vásárlóimnak a gyors kiszolgálattal mellett jutányos árakat biztosithassak.

Rimaszombat, 1882. szept. 16.

Teljes tisztelettel

10—*

Hollósy József, temetés-rendező.

Figyelmeztetés.

A bekövetkezendő bál évadban divó elegáns fekete férfi öltönyök kiállítására vállalkozom, raktárt tartok továbbá minden színű gyapjában festett livrée-posztókból, mely utóbbiakból is az öltönyök nálam megrendelhetők.

Az öltönyöknek kiállítása egy általam szerződtetett szakavatott szabász felügyelete alatt eszközöltetik.

Ajánlom ez alkalommal az üzletembeli másnemű cikkeimet is a legillendőbb árban.

Rimaszombat, 1882. decz. 29.

Teljes tisztelettel

Engel Adolf,

1—*

Hirdetmény.

5372/1882. sz. — Rimaszombati kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint **Tirscher István** felperesnek 350 frt. tőke s jár. és 7 frt 82 kr. jelenlegi költség iránti vgrh. ügyében a vgrhtási árverés **Simon István** s neje **Borsos Erzsébet** alsópokorági 17. 27. 37. sztk. foglalt ingatlanára elrendeltetik s annak megtartására határnapul 1883. február 22. d. e. 10 órája rszombati kir. tkvi hatóságnál kitűzetik, mely határnapon azon ingatlanok becsáron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár alsópokorági 17 sztk. birtokra 237 frt. a-pokorági 37. sztk. ingatlanaira 229 frt. és 27 sztk. ingatlanaira 300 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át kész pénzben, vagy ovadékképes papirokban a kiküldött kezébe letenni, a vételár három részletben és pedig az első $\frac{1}{3}$ 30 nap alatt, $\frac{1}{3}$ rész 60 nap alatt, $\frac{1}{3}$ része 90 nap alatt, árveréstől számítva 6% kamatokkal a rszombati kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál léssen fizetendő. — Az árverési feltételek a rszombati kir. tkvi hatóságnál és alsópokorági község előljáróságánál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. tszék mint tkvi hatóság Rszombat, 1882. november 3-án.

Marton, kir. tszéki elnök.

GÖMÖRI EDE férfi ruha-terme.

Ajánlja a t. ez. közönségnek a husz év óta fennálló s jó hírnek örvendő, a legujabb diva/kelmékkel felszerelt

férfiszabó divattermét,

a hol minden e szakba vágó öltözékek — tetszés szerint — a legutányosabb ár mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ugyanitt elfogadtatik: bárhol vásárolt kelméből is öltönyök elkészítése, szintén a legutányosabb ár felszámítása mellett.

6—*

Rimaszombat, főtéér 16. szám.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

1—3

a „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felölős szerkesztő: **Komócsy Lajos.**

A „Képes Családi Lapok” január hó 1-én ötödik évfolyamának második negyedébe lép. Miatán kívánatra mindenkinek küldünk mutatványszámot s egészen tájékoztató előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékeztünk meg a közkedveltségnek örvendő lapról. — A „Képes Családi Lapok” három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlapban vannak eredeti a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidebb regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreszkek, eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számhoz egy ivnyi külön regény-mellékletet könyvalakban. Havonként „Nővilág” című divatlap számtalan

képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Házartási Lap” is jár ingyenes mellékletkép. A boríték telve a komoly és tréfas talányok minden fajával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések”, „Feleletek”, „Ajánlatok” stb.

A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap. Megjelen minden vasárnap egészen ingyenes regény-melléklettel. Külön (ingyen) „Divatkép” és külön (ingyen) „Gazdasági és háztartási lap”. Gyönyörű jutalomképek és rendkívüli kedvezmények.

Megjelen tízezer példányban.

Lujza, Szigeti József s legutóbb Jászay Mari asszony pompásan sikerült arcképei. Legközelebb küldetük szét Beresényi Béla jeles színművésznők s dramabronk kitünően sikerült arcképe. A jövő negyedben ismét egyik kiváló művésznőnk arcképet adjuk. E gyönyörű arcképesarnokot folytatjuk, hogy a közönség művésznőit, művészeit ismerje.

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletkép „A titokzatos vendég” című kitünő, eszelekvény-gazdag, érdekesítő regényt közöljük.

Matutványszámot a kiadóhivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST, papnöveide-utca 8. szám alatt.

Végeladás!

Alólirott 1883 évi január havában a **Sütheő-féle** házban lévő bolthelyiségéből kihurezolokodik, ennelfogva összes készletét: mely **őszi, téli és nyári kész öltönyökből, kalapok és kelmékből áll**, hallatlan olcsó áron elárusítandja

Felvállal megrendelők kívánatára az ünnepekre 24 óra alatt egész öltönyök előállítását, még Rimaszombatban nem hallott mesés olcsó áron!!!

Most van alkalma tehát mindenkinek nálam olcsó, jó és tartós kelmékből készült ruhákkal magát ellátni

Kérem a tisztelt közönséget, miszerint üzletemet minél számosabban látogatni és megrendeléseikkel szerencsételni méltóztassanak.

Rimaszombat, 1882. decz. 23.

Schönfeld B. férfiszabó.

Teljes végeladás!

Alólirottak tisztelettel tudatjuk a n é közönséggel, hogy **üzlethelyiségváltoztatás miatt**, mai naptól kezdve, a raktárunkon levő összes tárgyakból, mélyen leszállított árak mellett, teljes végeladást rendezünk — Minthogy a jövőre nézve több cikknek tartását egészen beszüntetjük, azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy minden versenyt e téren teljesen kizárunk

Felhívjuk ennelfogva a n é közönséget, hogy ezen kedvező alkalmat, saját előnyére, el ne mulassza felhasználni

Magunkat szives pártfogásukba ajánlva ma-teljes tisztelettel

Hoselitz testvérek.

Üzlethelyiség: Főtéér, 28. sz. Dapsy V.-féle házbán.

Hirdetmény.

5521/1882. sz. — Rimaszombati kir. törvényszék mint telekiki hatóság részéről közhírré tétetik miszerint özvegy **Csomós Ferencz**-né felperesnek 100 frt tőke s jár. és 9 frt 2 kr. jelenlegi költségek és özvegy **Holló János**-nének 168 frt tőke s jár. iránti végreh. ügyében a végrehajtási árverés **Endrész Sándor** alsóhangonyi 29. tjkben foglalt birtokára elrendeltetik, s annak megtartására határnapul 1883. évi február hó 23. d. e. 10 órája Alsóhangonyon a község házában kitűzetik, mely határnapon azon ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Kikiáltási ár 559 frt. — Árverezni szándékozók kötelesek az árverésnek megkezdete előtt bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben a kiküldött kezébe letenni. — Az árverési feltételek a rimaszombati kir. tkhatóságánál és Alsóhangony község előljáróságánál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. tszék mint tkhatóságnál. Rimaszombatban, 1882. november hó 21-én.

Marton, kir. tszéki elnök.

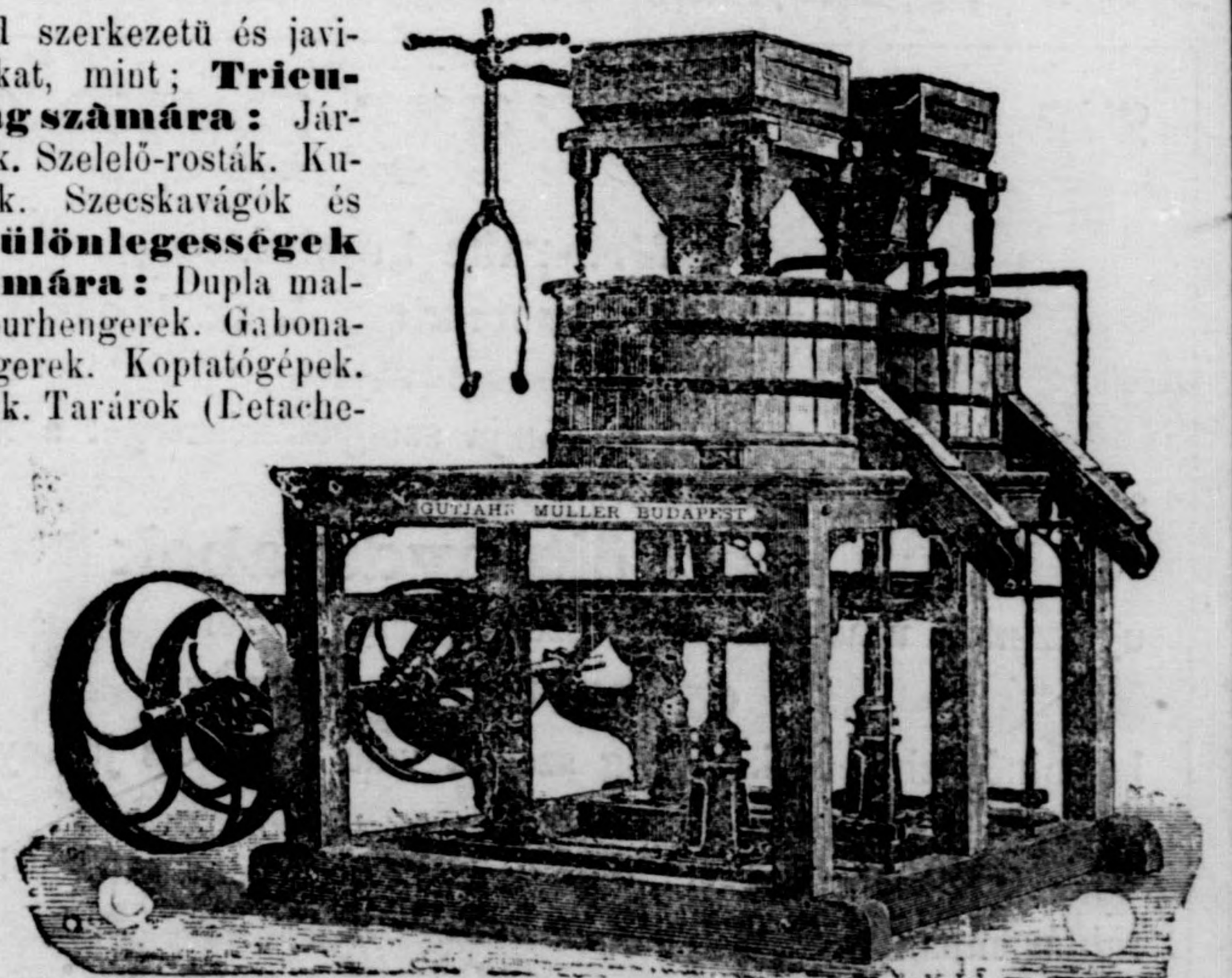
GUTJAHR és MÜLLER

(ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER.)

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

Budapesten: a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint; **Trieur-rók gazdaság számára**: Jár-gány-cséplőgépek. Szelelő-rosták. Kukoricza-morzsolók. Szeeskavágók és Borsajtók. — **Különlegességek malmok számára**: Dupla malmok. Malom trieurhengerek. Gabonaosztályo zó hengerek. Koptatógépek. Daraválasztogépek. Tarárok (Detaché-rök) **Malom-alkatrészek**: u. m. Transmissiók. Szijkerekek. **Rostalemezek**: Cséplőgéprosták. Liszthen-gerszíták. Koptató-lemezek. Ráspoly-lemezek stb.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Gyári raktár és képviselőség: Rimaszombatban **SZOJKA JÁNOS** urnál.